

NOGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdászati hetilap.

Előfizetési feltételek:
 Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Évesre 1 frt 50 kr.
 Egyes szám ára 15 krajczár.
 Előzetni csempén a kiadóhatalnál lehet B.-Gyarmaton.

Hirdetések díja:
 Öt hasznos péttör 5 kr. Bélyeg minden beiktatásánál 30 kr.
 Nyilttér garomb sora 30 kr. — Nagyobb és többszori hirdetések
 jutányosan eszközöltenek. — Bel- és külföldi hirdetések számára
 hirdetményeket elfogad May Károly hirdetmény-közvetítő
 irodája Budapestben, 3 dob-utca, 14. sz. 2. ajtó.

A lap szellemi részére s a nyilttérre vonatkozó minden
 közlemények a szerkesztőséghez küldendők.

Előzetési pénzek reklamációjá, és hirdetések
 a kiadóhoz nem küldendők.

Előzetési felhívás

„Nógrádi Lapok“
 1879-ik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt.
 Fél évre 3 frt
 Évesre 1 „ 50 kr.
 Egy hónapra „ 50 kr.

Az előfizetési pénzek egyedül a kiadóhoz csempén, — legcélszerűbben postautalványval — a nyomtatandó példányok s postos szétküldés tekintetéből, mielőbb be kell küldendők.

Kék László,
 kiadó s lapfajtájos.

Hitelviszonyaink

(Folytatás)

A „Magyar földhitelintézet“ a legkiszorított s legaldóssabb nemzeti közintézetek egyiké, működése azonban szervezeti felől fogva a nagyirtokos osztály szervezeti felől fogva a nagyirtokos osztály hitel szükségletének kielégítésére irányul, centralizált s felelős feladatokat fogva pedig nehezen lehet hozzá férni, 14 évi fennállása óta csak 1000 frtos s azon felül kölcsönöket engedélyez, azt is csak úgy, ha a jelzálogok lekötött ingatlan 20 hold, és igazolt évi tiszta jövedelme 120 ft, s mind emellett a közép és nagy irtokos osztály hitel igényeinek kielégítésére ezen intézet nem képes. Egyik utóbbi évről kelt kimutatása szerint egy év alatt beérkezett hozzá 959 folyamódvány 13 millió 87 ezer hatvanöt forint összegig, megvásároltatott 566 kölcsön 9 millió 443 ezer kilencszáz forint összegig, tényleg kiadott 316 kölcsön 6.852,700 frt összegben. Igaz, hogy a „Magyar földhitelintézet“ kívül a „Nemzeti bank“ más zövegével kibocsátott intézetek, némely takarékpénztárak is nyújtottak jelzálogi kölcsönöket többnyire a nagyirtokosoknak, de mind a jelzálog kölcsön igénye, hogy ha elfogadják Horn Ede „Állam háttér résznek rendezéséről“ című művében foglalt azon ajánlatot, hogy Magyarországon a földirtok 3 milliárd 800 millió értéket képvisel, onán fogva 1225 millió hitellel tartat igényt, meggyőződhetünk arról, miért a földirtok hitelképeségeinek részét sem képes kibáználni. Azt mondhatná erre valaki, hogy hiszen meg van rakva az ország minden része külföldi bankokkal hitelintézetek, szövetkezetek és takarékpénztárakkal és hogy irtokosok és földmivelő osztályunk inkább nagyon is eladósodott, arra azt feleljük, hogy az az adósság nem jelzálog adósság, hogy pénzintézetünk nem a földirtokra tehát jelzálogra, hanem személyi hitellel adnak rövid lejáratú egyszerű kölcsönöket, mely kölcsönöknek csak a kamat jövedelem szempontjából, a részvényesek osztalékának növelése. Az az adósság tehát, mely földirtokosaink vállalt nyomja, nem a földhitel alapján nyújtott, hanem a föld jövedelem természetével ellentétben, legegyszerűsítve kiemelt adósság, a mely csak akkor zúban alá a föld irtokára, midőn már órái összegre szaporodott s a személyi hitel azt már fenntartani nem képes. Aláruhassában aztán lerombolja földirtok hitelképességét s az potom áron vándorol egyik kézzel a másikra, mint valami elértéktelenedni igó dolgok.

A földhitel a hitelviszonyok egy kivétel az ágat képezi s ezen kivétel állapota a föld jövedelem természetén alapul. A földirtok évenként egyszer, hátrahagyott időszakban hozza meg jövedelmét s ha a termés nem sikerül, várni és számítani kell a jövő évre, ha pedig a termés sikerül, de a termények ára olcsó, várni kell az ár emelkedésre. A föld jövedelem ezen természete határozza meg a földhitel természetét. Itt a kölcsön nem a föld irtokosának, hanem tényleg

magának a földnek, a föld hitelképességének adatik, mely azon rajta nyugszik, azt évről évre törlesztés s magával a földirtokával megy át az örökösökre, azért a földirtokra, más szóval a jelzálogra adott kölcsönnek hosszú lejáratúak, olcsóak és részletfizetéssel összekötöttek kellé lennie, mely képeznék tegye a gazdát, hasznos beruházásokra, okosabb földmivelésre, erre rövid lejáratú, szigorú feltételek mellett adott kölcsön nem alkalmas, mert az ilyen kölcsön a földirtokosnál nem productív, hanem consumptív tökévé válik, melytől előbb utóbb tökre teszi. Igaz sok földirtokos most már lakik a földirtok természetével ellentétes hitel használatára, mint, míg ellenben sok földirtokos az okoszi befektetésre alkalmas productív hitel vagyonosává és gazdaggá tett. „Belvidékben és Németország némely államában a föld rész jelzáloggal van terhelve és virágzik és országban a mezőgazdaság szesz ipar ágával, mert a külföldi gazdák s hosszú törlesztési kölcsönöket befektetik földjükbe és folyóvá teszik annak természetét kihasználva.“

Ha Magyarországi nagyirtokosai hiteli igényeket, mint fentebb elmondottuk az egyetlen s újra alapított „Magyar földhitelintézet“ kölcsönét utána nem köpösek kielégíteni? mi történik a magyarországi kisirtokos osztállyal? De hát ki gondolna a magyarországi kisirtokos osztályra, mikor mi Európában magasabb politikai betöltésűre vagyunk hívatva, nekünk az európai siveit vagyunk, hatalmas államok sorába kell emelkednünk, nagy szabású intézmények létrehozásán buzgálkodnunk s a világ piacára kell kilépnünk. Ezek szép, de egyelőre elérhetlen, merész sőt veszélyes ábrándok melyek mellett ép azon érdekeiket banyagoljuk el, melyek nemzeti vagyonosodásunk legközelebbi útját érik. Hasznosabb a kisirtokos mezőgazdasági érdekeinkre, a kisirtokos osztály pedig nemzetiségi érdekeinkre komoly fontossággal bírunk.

Magyarországon kisirtok (5–30 holdas) van 2.348.110, kis-közép irtok (30–200 holdas) 118.981 összesen 2.467.091. Ezek területileg összes képviselnek 21,767,886 holdat a mi Magyarországi terület feljének 45-ekéntől **) tehát csakély híjával tele. E szerint, ha nálunk a kisirtok elhanyagoltatik, rosszul művelatik a jövedelmest nem hoz, a nemzetre nézve elvesztett fő jövedelmének fele a hosszabb időre be van szüntetve fele vagyonság jövedelmességé.

Pedig nem tagadhajuk, hogy már kisirtokaink az elértéktelenedés veszélyei közt hányódnak és kisirtokos osztályunk a tökre menés úrrány szélén vergődik és aki azt hiszi, hogy ez a körülmény nemzetgazdasági érdekeinkre csakély befolyást gyakorol és ez a körülmény mi senkivel, hogy miért nagyobb veszélytől kellene tartanunk ignorálhatjuk, annak is méltelen az előbb idézett szavakkal feleltük t. i. a kisirtok Magyarországi természetű földirtokának felül képezi! Oly arány, melyet vagyonság a jövedelmi állapotuk figyelembe vétele mellett a számitásnál kihagyni nem lehet.

De tekintünk magát a kisirtokos osztályt, melyről azt állítottuk fentebb, hogy nemzetiségi tekintetben is nagy jelentőségű.

A magyar kisirtokos és földmivelő néposztály a legelőbbi népszámlálás eredménye szerint a magyar birodalom népesítettségének egy harmadát képezi!*) magában véve már ez is elég figyelemre méltó körülmény, de emellett még nem szabad felednünk azt sem, hogy ezen néposztály képezi nálunk a magyarországi, a tiszta magyarországi zömét. Ez az osztály conservatív makasasággal ragaszkodik ősi intézményeinkhez fenntartja ősi szokásainkat s ez által megőrzi sajátos nemzeti jellegünket.

Ha valaki némileg is figyelemre méltatja valaha a magyar köztér életében az éltvezények különböző alakzatai közt jelentőséget mozgásokat, annak lehetet-

len volt észre nem vennie, hogy ez a nép a többi európai minden nép felől ellentétes sajátosságokkal bír. Figyelj meg ezt a népet moztásai vagy földalmi közt, kiáradt figyelemmel töltött, midőn örül, vagy szomorodik, s megtalálod nála azon hamiatlan, ősi szokásokat, mely az Árpád vezér alatt keletre Áttelődött magyar nemzetet csak év után is oly találóan jellemzi, a magyar köztépek, a magyar kisirtokos osztályunk minden bibái mellett, van egy eltagadhatlan, fényes érdeme s ez az: hogy magyar, de nem is akar, de nem is tudna más lenni, mint minden isében csak magyar. Ez a körülmény már maga is kötelességünké teszi a kisirtokos osztály támogatását. A kisirtokos osztály a magyar királyságnak nemcsak a legnagyobb, hanem egyik legnagyobb, legelőbbre valóbb része is. Legutolsó felbelleidig ragaszkodik azon rögöz, mely tulajdonát a hazájának egy darabját képezi; szenved, nélkülös, nyomorog, de ezt a darab földet végtelen erőfeszítéssel is kezei közt tartja, mintha egyetlen, érezne, tudna, hogy földjével együtt másra száll át az őstulogatlansága, önállósága, szabadsága, belső pedig len a földön főt prolatár, kinek soha nem sikerülten többé elvesztett paradicsomát vissza szerezni. Ezen szívósságunk, ezen ragaszkodásunk tulajdonképpen, a folytonos rosz természetek, az olcsó tőke hiányának daczára ez osztály roppant küszömetek közt meg is fontartja magát a addig, míg a nagy irtok jelentékeny része, míg számos nagy irtok részint bírelt, részint tulajdon szerzés útján, földmivelési nem foglalkozó az ingatlan földirtok természetét nem ismerő, a köztéredre bivatott néposztály kezébe vándorol, a kisirtokot még is a földmivelő osztály tartja kezei közt s bizony kívánatos, hogy ez is legyen köztelen az otha kezei közt kibocsátani.

(Folyt. köv.)

Farsangi almélkedés bójtben.

Lezájított a farsang lármas napjai s a szerint a mint egyáltalán vagy boldogának alapját tettük le Ámor, vagy Torpedobomb utórák, vagy végre a tán feltűnni akarás viaktetege köztétekében utálan köztékezés által a lelketlen uszortok aszkórmái köztéjelöltünk: külföldiöz vérmes vagy lehangoló emlékeket hordtak keblünkben. A két első egyelői dolog lévén, értekezésünk keretén kívül esik; de az utolsó mint társadalmi életünk ferde kiindóése megérdemli, hogy szigorú, de igazságos bírelt alá vétetvén, belső jövőre hasznos tanulság merítessék.

Korunknak általában elfogadott s gyakran hangsúlyozott elve a takarékoság: Fogazatosítjuk-e? A kivételek kivételével igen. De nem ténhetetlen fel méltán sokunk előtt azon szóakás, miszerint 14–15 éves leánykák vezetőittek be az agyvezetést ügyvígylágra, vagy is bába vitétek a kedves mamák által? Nem időelőtti költöztetés ez a takarékoság hátrányára? Gondolkozunk a ezt felől. Ez nem lehet más, mint a társalgásban ügyesség mielőbbi elsajátítása. Szép, dicsőretreméltő törekvés, kivált ha a hiúság, mint hátsó gondolat nem volt indító oka. De az éremnek más oldalai van.

A lélekharatók ugyanis azt állítják, hogy a gyermeki szív lágy viasz s tetőzre szerint alakítható. Ezt kétségbe gyantán véve, mintán a példa vonz — kivált ha az anya mutatja azt — a mamák ajkairól edeson hangzó bírelatok egy vagy más táncosnő öltözékéről tánczáról nem találják-e a kedvesre leányka keblében fogékony talajra? minok sem ritkán iszálan gyűlöletbe elbáorz a dívat megkedvelése s az ezt követő időelőtti költöztetés, utóbb, ha a mama hiányla kedveskésen volt, a bírelatrai hajlam felbőrdése, majd nemekora maga a bírelat, vagyis, minthogy a nevet nem érdemli meg, a szóhájtás, mi nemritkán rágalomná fajul.

Hogy az állítás nem légből kapott, elég egy tekintetet vetni társadalmi száltságunk szomoró álla-

*) Dr. Károkj Gyula: A kisirtokos földhitel tervezése 1876.
 **) Keltő „Házak s néps.“
 ***) Keltő „Házak s néps.“

potára. Nemcsak az illetéktelenségi megbírálat a bíráló hasonlatos mag egyáltalán, hanem rendszeren azok ezúttal is. Ezek az utóbbi években is következtek, miként a városi dobosok és a többi halánték és mellette legközelebbi riviőrök követei is így tovább.

Hátba még az ily manák majomilag szeretik az illatokat a ruhák fölöttük hirtelen nyilatkozni, és mi igen nagy gyengeség, melyik tudat veszi át náluk a vezrág szerepét. Fajdalom a hímnak, mely az előbbinél sokkal vezárolásos. Ennek okára azután a divat ömlesztésvényeit áldozatul, mi kivált jelen korunkban, nem ritkán az apa barna hajfürtjét iddellet az előbbinél hirtelen be, sőt, mielőtt számos adalok igazolják, az adottságtól szabaddani nem reménylő apát elébb a kétségbeesés, utóbb az öngyilkosság érzékletlen harjaiba vezet. A lapok csaknem naponta látják az offio gyáros cseleket. Vajna okukok be-állók! Szóval a mulatni szeretés az elváhatlan társa a költségek, vétkes betervezés korunknak. Miutba csak es lenne az élet feladása. A sorduló lényekéknak azis forróbb vágyuk, mint az első bosszú réva, természetesen a divat követelménye szerint — aszályos.

Még anyáink azt tartották, hogy a lányok 15 éves koruk tal lehet bába meséi csak. Ma némelyek hamarabb nagykorúsítják őket. S anyáink ekkorig mire szoktatták a tanították őket? A nagy fontoságu szóra: háttársaság. A fontos, szűrés, varrás és jól megválasztott dolgot. Hát még a főzés, kenyérsütés. Mindezek kezelését el-el tanulatsai a helyüket a szokások többféle fajjal foglalják el.

Nem irhatom le, mily jól esett lelkemnek, midőn néhány évvel ezelőt a társasági fürdőben egy kőszintesin gazdag úrnak egy más névelő beszélgetéséből következtetést halottam:

— Ugyan kedvesem — kérd a távoli ismerős úrnő — mivel varajta leányai ruháit? mert megvallom, nagyon csinosan öltözködnek.

— Udvari szabómmal, és a rövid felelet.
— Hát udvari szabót tart?

— Nem szabót, de szabókat, mert bizony sokan vannak, takarékoskodni kell.

— Hogy értem ezt: udvari szabók és takarékosok? Hiszen egy enabó fizetés is sok pénzbe kerül, hát még azaboké?

— Sőt inkább egy árva krajcárba sem kerülnek.
— Most még inkább nem értem.

A gazdag úrnő leányai egy közeli padon ültek kézzel fogalkorva.

— Lányok! hiálta az úrnő, jertek csak közebb. Ime — leányaira mutatva — ezek az én udvari szabóm.

— Lehetetlen!

— Sőt való. Áltér és Kis, vagy Kósmik és Monasztary métereméből még az én leányaim nem vettek magukra ruhát a skartommal nem is fogtak venni seba. S nem tudom eléggé helyteleníteni, hogy nálam náí mostohább anyagi körülmények közl levő családok nem így cselekednek, hanem Pestről, Becsből rendeltesek maguknak a leányoknak báli a más ruhákat holott maguk is kiálthattak a mi földolgo, természetesen olcsóbban. Sőt dicsekvés nélkül legyen mondva, háznál

mikor t. i. otthon vagyunk, a magunk gyárából került kelmeiből nyérjük mindannyian ruháztunkat.

— Így astán könnyű is öltözködni!
— Meghörtöm. De úgy kéretem érteni, hogy a mi gyárunk alatt saját házi iparunkat értem, azaz: ma gyárunk fontak, szövök és varrunk.

— Na már ez pártatlan!
— Fajdalom, hogy pártatlan! Ezen jó anyámtól öröklöttem a beosztottam lányaimba is; mert attól tartok, hogy a külföldi öltönyökkel a divattal külföldi szakkasokat a erkölcsököt csempésztünk be; pedig mint a költő ihlettel lelke ezol:

„A baba erkölcsös és szegény
Hóna ledol a ruhájába gyönyörű.”
Érett pártolom én a hőni a házi ipart.
Eddig a párbeszéd

Hány ily nő, a házasság követőse méltó példányát lehetne jelenleg látnunkban találni? Fajdalom keseres. Az ily nő hasonmása ima híres római nézők ki, midőn egy a pipereben gyönyörködő ú által arra szólítottott fel, hogy mutassék meg ékzszerit: gyermekét mutatja meg mint legdrágább ékzszerit. Ki ilyen arról nem lebetjük fel, hogy leányait 10 éves korukban táncóra taníttatná a szán, hogy azt el ne felejtsek, folytonosan vinné a bálokba, mint az mai napság nálunk nem példamutató. Az ily leányokunk még az iskola a helyük, nem pedig a nagyvilág szódító légtér.

Néztek csak a divatlapok báli tudósításait, lány szaz meg száz forintot báli ruháról van azokban említve, holott ezek élete rövidül a Kérszénél, mert eligbogy egy estét élnek át a szobaleányok birtokába jutnak, míg egyszer onnan azon veszik észre magukat, hogy a bevétel és kiadás közti egyensúly megzavarított; nemcsak, de a pénzökölcsönök kamatait sem bírva a vétkesen engedelmes apa fizetői, a meg gondolatlan költsékes miatt az árai nagyon idegen kére kerül, a mi ezután következik, (fajdalom, nem épen rosszasáiban tűnik fel. Sajnos, hogy ily rideg valót kell regisztrálnunk.

Vagy tán az ellenérőctük azt állítják, hogy mai napság a varrógépek elterjedése folytán leányaink még inkább maguk állítják elő öltönyöket? Hiszenem, hogy sok helyt ott díszleg a varrógép mint házibutor, de a báli öltöyök nem ritkán a háziak is, a házon kívül állítottanak elő. Tízletek a kivételeknek, mert vannak ilyenek, de báljuk csak a panna-zokát: napnap mellett ott bins a varrógép mellett — szónak a leányok — az nem nekünk való, ez a női gyönyge testrekereszt sem bírja meg. De tánczolni néha 2 vagy 3 tájat is egy héten, azt megbíriák igen, mert ez mulatság, szüretelvény, amaz pedig dolgot, önaka.

Ne hagyjuk csak figyelmeztül kívül azon levő jelenlétet, hogy ifjaink közül nem kevesen, mind amellet, hogy eléggé vagyosnak, szonyodnak a házasságtól. Mi lehet ennek oka? Aligha más, mint az, hogy félnek a bálókélt élő aszonytól, a loskrejtuás veszélyébe nem akarnak önként rohanni.

Apák, különösen anyák! méltóztatassanak meggyózdolni, hogy midőn társalmi életük felfordultságot ily vastagon vízszem, tollamat nem egyesek

íranti gyűlölség, hanem egyetm a házam a természet iránti szeretet voltate.

Előbb a szellemi műveltség, e közben a testi észleléses növelés, főleg a házasság legyen neveléseti programunk kiinduló pontja; e csak ezután legyen fogantatolva, annak feltevésekélt a társaságban ügyesség, ha amaz lehető tökélyre riteltet, ez, mint amannak folyománya, önként fog következni és pedig annál kedvezőbb színtelen, minél inkább megült alapira a házasság, a szüemuck ezen clegtelhetlen költéke e díazt!
Argu.

Levelezés.

Rónya, márcs. 24. én.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Azt hiszem talán megérdemli, hogy a közönség megtudja Szinobánya községének azon általános elismerését érdemlő szép eljárását, melyet a szegedi szociálisták járították meg azelőtt, melyet a szegedi szociálisták Szeged szociálistasága felől, nem várva semmi hivatalos felhívást a szegelyezésre, hanem lelkük Szébia Ede és Szabó Lajos körjegyző buzdítására, magok között rögtön gyűjtést kezdtek, a majd nem egy 24 óra alatt 7 kila búzát, 3 kila babot, 4 csák krumplit, s 29 frot szedték össze, a küldték azonnal Szegedre.

Hasonlóan jár el arnyobányai Breggyár tiszti személynete és munkásnépe, is, magok között azonnal több mint 100 fityai összeget gyűjtötték és küldték Szegedre.

Az illetők ezen eljárásukélt megérdemlik a közönség elismerését, a mennyiben ez is egyik tanujel annak, hogy mégpuk bár tot ajtó, de melegen és igazság éres magyar ajku testverei iránt.

alkalmazó szolgája,
Okolicsányi Mihály.

Tanúgy.

A nógrádmegyei tanácsotlet II. Gyarmat járási köre még számú részvételt mellet tartotta meg tavaszi ülését f hó 27-én az állami iskola helyiségében. A vidéki kártársak a beküvérelt rossz idő daczára a megtelehető arányban jelenak meg, volt pedig a dejtári 2, ebocaki 1, f.-szentgályi 3, kékkői, kisujfalusi 1, szecs.-kovácsi 1, kovári 1, n.-kürtői 1, márczati 1, patáki 1, székelybányai 1, n.-sztrárcsiai 1, szahari 2, zobori 1, szélyi 1=9, s így a helybeli 12-vel együtt 31 tanú. Az ülés 10 órákor vette kezdetét és tartott d. n. 1 óráig. Két óra után a polgári-iskola tanász menseuma felkötetelt meg, ahol Tomesko igazgató tanácskozás magyaránatok mellet mutatott többrendő sikkeit és vegyesen kiesérteteket 4 óráig.

A tárgyasorozat érdemleges hozzászólások mellet és a szokott meddő vitatkozás nélkül gördött le. A jövő hét érteszés tárgyát kiirtott tétel: „A népiakolában dív büntetési módok a azok alkalmazása mennyiben javítsanak és romlanak” kidolgozására többben vállalkoztak.

TÁRCZA.

A „Vas. Ujs.” 25 éves jubileuma.

I.
Humorant év Frigye hot társísdas + Szuppl.
Eszköz.
Am legyen, osztam: még az estából asany!

II.
Egy nagy évetűsd hóvát megkötésbe vitésél.
Tárczáddal méltó élt na győzelem szepi;
Am de igazságot gyakorolj az élektét írtak is,
S e papíros kassza tartat meg a rekvizitét.
Csalomfót.

Az ostor használata.

A lovakkál használni szokott ostor barbár korak istérménye, mely a mi, a míveltégekben előbbre haladott korunkunkhoz több nem illik, minthogy általában vére érzékenyen két uszó eszköz.

Az ostor arra való, hogy segítsen, vagy hogy büntessék vele; sokaknál a mondhatjuk a legtöbb kocsiánál és fuvarosnál azosban az a rendelkezés, hogy mint nevelő eszköz használtassék, vagy erősebb társzert pótoljon. Érdékony, jól iskolázt lovakkál rendszerint elegendő, ha a kantárzárakat szorítjuk meg, hogy szolgálati kötelességeikre figyelmesekké

tegyük, ily lovakkál gyakran elég a nyelvel való csallentés, s ily esetben az ostorral való segítés nélkül is lehet; más, kevésbé érzékeny, lompább lovakkál néha az ostorral való érintés, időnkénti súrgetés stb. szükséges, de soha sem igazolható az ostorok használata vétele, ha a lónak tanusított magaviselési art okvetlenül szükségessé nem teszi. De tudjau, mennyire visszaélnek az ostorral. Legyen elég az olvasót a gondolkodás nélkül való szokások ostorozásra figyelmeztetni; mert sokan, még mívelt s különben gondolkodó emberek is, még mindig abban a bizombon élnek, hogy a kocsiásához az ostor okvetlenül szükséges.

A kocsiás alatt egyre csapkodják a lovat, a laccák egyszer kérdoznék meg komolyan magukat, miért őtik-variik minden ok nélkül folytonfolyvást a szegény állatot, ha őminték akarnak lenni, be kell vallaniuk, hogy ennek csupán a megakasztás az oka.

Segíteni, vagy büntetni csak az értelmes, gyakorlott kocsi tud, a kinek keze is, szeme is biztos: a járuléknak soha sem fog sikerülni a megkülönböztetést a lóval megérteni; azok azon emberek, a kik a legjobb lovat is elrojták, a kikre lovat bírni annyit mint a tulajdonos érdekeit megérteni, s a ló ellen égbekiáltó bünt követni ol.

Leszdező az emberre néző házi állataink legnemesebbikét, a legtisztelendőbbet, a legjobborabbat, a legértelmesebbet mindig azon szabog esküz, az ostor alatt tartani, s ímérljük, hogy az ostort csak a legmértékletesebb módon szabad használni, mert jó és barátságos bánásmódban részbenlő lovak több bizalmat és ragaszkodást tanusítanak az emberhez, olyanok ellenben, a melyek rossz bánásmódban részestának,

elidegenednek az embertől, eszközösöskélt lesznek, sőt gyakran bosszálókékk.

A fiatal lovat engedelmességre tanító eszköz tehát nem az ostorba, hanem a ló kedélyhangulatának, vértelmezkletének és ősténésének megfelelő oty bánásmódban rejlik, mely azt a vele érisztésába jóly tárgyak vesztélytelen voltáról meggyőzni alkalmas.

A végbéli ostorozni, hogy a ló tiliságot megerősítetere bírassék rá, vadáságra és tudatlanságra mutat; néhai féleme miatt megkorbácsolni, ugynálanság; csak akkor ha a lovat magaviselésnek alaptalan és meg oam engedélté voltáról meggyőztük, s az a teljesítenő feladatnak mégis makkasul ellena szegül, kell meg-büntetni.

A büntetés alkalmazásánál mindazonáltal a legnagyobb oratonsággal kell eljárniuk, minthogy ennek rendeltetés az, hogy az állatot abba a hitbe ringassak, mintha az ember ereje az ővét felmúlók; mert ha a ló egyszer az alkalmazott ostorcsapás daczára teljes erejét sikerrel használta az emberi akarat ellenében, s ez állat nagyobb erejének tudatát szerette meg, akkor sem ostor, sem jósdág többé nem használ semmi szem; az ily ló többé nem alkalmas arra, hogy bábba fogassék; erejének a tulajdunk észere bátorágot dat belső, mely haragig és bosszúlt ellentállásig fokozódhatik, a melynek megfékezésére a legnagyobbban alkalmazott ostor sem lesz többé képes.

Mint nevelő eszköz tehát keseres ér az ostor, mint társzert helyetti pótlék pedig épenúggal semmit sem, a mint ez minden gondolkodás nélkül is könnyen megérthető; csak a csapárékből kilépő, nem ritkán kapatos kocsi, a ki ezét ott befofledie, képzeltelbeti ennek állaskozót.

A májusi közgyűlés elé terjesztendő nevezeteseb indítványok: A megyei volt tanítási és jegyző segélyalap átengedését részének mire fordítsák; ezzel kapcsolatban a volt felső jogdíj tanítóegylet felmaradt alapjának szinté rendelkezésre bocsátása. A gyermekek „balkézobai gyakorlatára” tanítása. A használtban lévő tanítóknyvek időnként megvásárlása, hogy a helyi viszonyokhoz képest ajánlathatassanak, s ezzel kapcsolatban: a Chikán féle megyei földrajzi újabb javított kiadása. A tanfelügyelő közbizottsága kikérendő arra néve, hogy a magyar kormány részéről felállítandó ipari-telek egyiké Nógrádmegyében állítsanak föl, mint ahol a legkülönfélébb iparágak üzemnek. A tanítóegyletek országos szövetségének pártolása — és e végzetek főságnál szűkebb bizottságok kiküldése.

Megjegyzendő, hogy Ebecsky Emil kir. tanácsos és tanfelügyelő ár 6 nagysága azokról érdeklődésével eljöttél végig kísérte az illető folyamat, mint egyéb alkalmakkor, úgy most is felvilágosító és tapintatos hozzájárulásával megkönnyítette az illető árnyalag gyors és nyugodt lefolyását és így tán medrébe szorított egy — némelyiknek kicsapni szokott személyeskedési vágya is. K . . . y. —

Irodalom és zene.

Egy szemérmek. Táborcsy és Parsch szemérmekfordításban megjelentek: Ágoston aszony. Lukácsy Sándor legújabb népmeseműveinek összes kedvelt dalai. 1. Egy virág volt 2. Ritka árpa 3. Találják ki. 4. Fehérváron szép az éjlet. 5. A kis leány kertjében. Bacsilál: 6. Észérvel teremnyáron. Szentirmay Elemér: 7. Es a kis lány éli világát. 8. Hogy elcsaptak. 9. Jajda búsan jön. 10. Észem sda. Énekhangra szögóra kísérettel (vagy szögóra nélkül) alkalmasa Erkel Elek. Ár 1 forint.

Békés Csabán a „Békésmegyeyi közlöny” mellett még egy új lap keletkezett. Ez a „Békés megyei Lapok.” — Mint halljuk ugyan e megyében B. Gyulát Hujnik Béla egykori munkatársának is indít egy „Békésmegyeyi Híradó” című lapot. Ötvösüljék e megye közönségét, melynek a helyi lapok pártfogása iránt ilyen nemese érteke van.

Székesfehérvárott „Kiállítási Lapok” jelentek meg, illusztrálva, a kiállítási időtartam alatt. E lapok szerkesztője: Prém József.

Hírek

Személyi hír. Gr. Zichy Livia f. hó 22-én Zaélyben volt, hol az uradalmi parkot rendeztetése. Mint halljuk, a jótékonyságok Afal mária asznyi érdemei az esztét nemcs értező grófné, hozamosabb ideig fog tartoskodni családával a széki kastélyban.

A piknik B. Gyarmaton f. hó 22. félköznapkor kezdődött s más nap 7 óráig tartott. A 10 és fél órai időtartam elég bizonyította annak, hogy a piknik lényegesen sikerült. A házi aszonyok Desseffy Eleknek és Harmos Gábornek öngyógyítását minden elköveték, hogy a malatag a lehető tapintattal rendeztetése, a hogy azon mindenkül jól érezze magát. A táncszobában jelölt 4 tánc után mintegy varázsütésre a nagy terem homoly sötét ustárai fehérvéké váltak, s a közönség súlyos argamentumai izletes ételek és finom italok váltottak föl. A koreklet csokély volt, de annál nagyobb

a kiálát; szép búgyeink körülörökdűtek a hossz asztalokt a mindokinek öváglyát kieligítették. Az itvágyat már csak megok a férnák esztétgáttak pompás ecsegi vörös és sápi fehér borocskával. Bogdán Mihály orvos ur a rendező bizottságyokéért emelt poharat. A hossz eljett hossz ivás kivótét esz pedig annál nagyobb kedv váltotta föl. A hatalmas cszán „tabula rasant” csatáit, és reggeli 7 óráig megos állt. Milován János fiatal gyvred ur megmozatta, hogy füzertáncot oltado is és jól is lehet rendezni. Füzértáncról lévén szó, siesnik (szárba kötni azu hájus, kedves és szoretre meió búgyeinak, kik a búcság szonanczával folytonos jökeddlyben tartották a hataléagot. Ott voltak a háziasszonyokon kivül: Madách Károlyné, Fridoczky Lejostné, Hanály Lászlóné, Melichor Ferenczné, Szerény Gáborné, Klein Jánosné, Majláth Imréné, Baintocr Otóné, Farkas Ferencné, Horváth Lászlóné, Ruszinkó Antalné Pribil Antalné Weiss Salamonné, Markovics Ödöné, Tapolcsányi Ferenczné, Zoborics Istvánné, Szady Henriké, Bogdán Mihályné Mogy Istváné és Kubányi Józsefné. Nem külöben Fridoczky Matild, Hanzály Herminia, Szerény Irén, Br. Rosner Eleonora, Kék Blanka, Majláth Etelka és Gizella, Farkas Lilla, Ávinger Ilonka Mezey Rózsa, Dérczi Páoni, Horváth Ilonka, Fölkkel Mariaka, Koczmarok és Vajda nővérek, Markovics Erzsébet, Felsenberg Paulin, Gaganecz Natali és Kubányi Marinka.

A piknikon Farkas Ferencné ürhölgy és Harmos Gábor midőn javába folyt a mulatag gyűjtődtek az adományokat. Adakoztak is, még pedig: Fáy Armin, Desseffy Elek, Hirschfeld N. 10—10 frt, Bendo Miklós. Majláth Imre, Stréler Alfréd, Soók László, Hanzály László, Madách Károly, Harmos Gábor 6—6 frt, Weiss Salamón 4 frt, Zmeskál Kálmán. Kaczkovics Irén, P. P. Maszy Ignác, Hanzály Béla, Hanzály László, 3—3 frt, Dr. Bogdán Mihály, Ruszinkó Antal, Horváth Kálmán, Holányi Ferenc, Felsenberg Ferenc, Horváth László, Ávinger Ferenc, Feiszl József 2—2 frt, Sztranyovszky Géza, Veras János, Veres Ernő, Markovics Ödön, Veres Ernő, N. N. Komjátby Anselm, Lami Sándor, Pothez Lajos, Bemódyi Károly, Tóth Sándor, Tapolcsányi Ferenc, Csabur Vilmos, Kazinczy Gábor, Ávinger László, Glósz N. Spiczor Mór, Milován Elek, Forgách Ferenc, Dr. Hacs József, Detrich Elek, Doman Dávid, Bachár Gyula, Szeida Béla, Horváth Danó, Folkusházy Károly, Kover János, Steiner Gábor Vajda Pál, Vajda Miklós, Somogyi Zoltán 1—1 frtöt összesen 134 frtot. Ezen összeg az alapítási hivatalhoz átíttatott.

A szegedi árvérköszöltek iránt mondhatjuk egész Európában nagy az érdeklődés. Magyarország városai és községei, megyei és vidéki nemzetiiségi közönség nélkül rendeznek gyűjtést, küldenek megélért a via által elhorított alföldiek részére. A jótérvők khat az előadó, a legelső magyar sember 10 Főfelség a királyt illeti meg, a ki nemcsak bókát és nagylelkű emberekre néző adományait járult a szerencsétlenekek segélyezéséhez, hanem személyesen is megfordult a szerencsétlenség meishelyén, vizsgáltva és szorvedőket, bátorítva a csüggedőket, magmírta az elzavartakat. „Van és lesz segély” — mondá ő Főfelség, s egy urmet óhaját nyilvánítá, midőn Szeged újra fölépítése iránti reményét fejezté ki. A fölépítési iránt nincs is aggodalomra ok, mert Szeged fekvésénél fogva nélkülözhetelen város, de aggályt gerjeszt a folytonosan feltele lebegő Damokles-kard, a melyet okvetlenül el kell háritani, ha

bassuló szerencsétlenségét megörni nem akarunk. Nem kevesebb érdeklődést és részvételt tanúsít hó magyarainak orna iránt ő Főfelség a király. Mi magyarok mindég kedvenczei voltunk ő Főfelségnek, és az mindonkor ünnekegünk volt; ninc is lét, áldosat, a melyre valanai királyunkért, úgy királyunkért kézek ne volnának. Külföldön is történi megmozgás a szegediek érdekében. Fölföldön dicérettel érdemelnek német testvéreink Bécsben, Lipcsében, Berlinben stb.; lécs uszarchieánk idősb és ezobb, gazdagabb és hatalmasabb testvérfrátrusa, házi pénztárát utasította, hogy a segélyezés lehető mörve iránt javaslatot terjesszen elő. Londonban a Lordmayor rendez gyűjtést, léhetőleg a „Daily News” és „Standard” című lapoknak ez Gyűben iri rökuszoveus cikkeköt folytán, habár a jó tettre meglerő bajlandóság gyűjtözést nem igényel. Mindazonáltal közönséggel tartozunk mindazon külföldi lapoknak, a melyek az Alföldünket ért szerencsétlenségéről a rövid távú hírek egyaránt közlésettől nem érők be, hanem kötelezettségükben állnak tartják, olvasó közönségüket a borzasztó elemi csapás ljusztó mörvérdől mörvel mindé alaposabbban és kimerítőbben értesíteni. Nagy vigász tudnunk, hogy külföldön felkarolják egytákt, s kötelecségnok közök tartani és tekinteni, ránnak meg nem feledkezni. Boulox, az osztrák déli vaspálya-társaság főigazgatója, a „Français” című francia lapja írt az árvérköszöltek érdekében cikket, a mely a segélyezést egyenesen követeli. Így irhat francia a francziához, angol az angolhoz, stb., de nem egyik nemzetiiségi a másikhoz; s azért a francziák a cikkeköt szigorba haugját nem fogják a magyar nemzet hátrányára magyarálni. Boulox úr egyenés szülöttel franczi. A „Budapesti Közöny” és a „Pester Lloyd” gyűjtése, kimutatása szerint a szászser forintot már túlhaladja. Egyéb budapesti és bécsi lapok gyűjtése is ezokbe vág. Megyünk is magtan mindant, mi töle telik. Az adakozások az alapítási hivatalhoz folynak. Be Loosonx városa közvetlenül küldte el könyördő meinyait, hogy a momentán szükségleteknek adegitson. Hosszú azon nérvor, mely a német kelőü adakozók nevelt foglaltja magában. Lapunk tértözke miatt csak a szászislett gyűjtéseket emelhetjük ki. — Így Loosonx városa 1160 frt, Dejtár 52 frt 59 kr, Patak 66 frt 54 kr, Valkerti 80 frt 35 kr, Gr. Berényi Ferenc 50 frt, Sturecsányi Emil 20 frt, Horpács 4 frt 38 kr, A. Bodonyi 28 frt, Berki 18 frt, Romhány 28 frt, Szátok 13 frt 96 kr, Terecske 68 frt 50 kr, Huszár László gyermekéi 6 db. cs. arany, Fülek 124 frt 29 kr, (melyben Gr. Berthold Arthur 50 forint adakozása is foglaltatik), Szécsény, 50 frt, Magyar 52 frtal járultak a kérosultak vonatogéoi nyihitására. Ha ezen szögözbe hozzá járunk a B. Gyarmaton összegyűjt 1400 frtot; úgy meggyékübb eddiki 3206 frt 41 kr áll a szegediek rendelkezésére. Megjegyzendő, hogy ezen összeg a hivatalosan eszábált gyűjtések eredménye; s magán adakozásokról még eddig nincs tudomásunk; de az is szép meunyiség lehet.

Szommer Károly b. gyarmati kereskedő üzletét érvog tárgyakkal is berendezte, s elvállal mind e szakmába vágó munkák teljesítését. Ajánljuk a közönség beces figyelmebe.

A vásár B. Gyarmaton f. hó 28-án 27-én a kedvezőtlen időjárás mellett kevésbé látogatott volt. A márkákra néve a kereslet megelégedett. Nem meglevő, közönségnek a tavami munkák. Mindössze behajlatolt 1508 szarvasmarha és 305 drb. lo. A gabonacukornak a kiállat volt nagyobb, de vorók hányában kevés fogyott. **Halálteset.** Pongrácz Mihály, Nógrádmegye egykori főorvosa, kir. tanácsos f. hó 22-én halt meg Pesten 72 éves korában honnan hílt tetemei még az nap Loosoncra szállították. Hétfőn volt a temetése közönség mellett. Áldás és béka poraira!

Rövid hírek. Igaz — a közigazgatási bizottsági ülésük kisék lusta referencie, — megáldia magát Jávros Gyula Sándor tárnagy korcsoldó e hó 17-én jegyzeté el Harella-Casthó Bolla kisaszonynál Szegeden a 70-iki számítás szerint volt összesen a tauyai házakkal együtt 9269 ház, az Árviz alatt Cseszédől összesen 7831.

Feladó szerkesztő Horváth Danó.

Nógrádmegyei Hivatalos Ertesítő.

HASZONBERLETI HIRDETMÉNYEK.

Anyi bizonyos, hogy az ostor félreleltével nevezetes esakési lárolitokt el arra néve, hogy a lónó veresék, mert durva emberrel ez úgy sem elég, mint hogy ez gyakran öklét s csizmáinak sarkait vesz segítségül, ha az ostort és ostoronyel nem tartja már elégtégségnel, hogy buszját kifújassa. De ez által ezen nemes állat házmáltási értéke könyörtelem módon és használaton tetemesen csökken, ha ugyan teljesen tükrre nem tétetik, s a tulajdonos értékeny megkárosul.

Az ostor raktartása máris rossz szokás, melyet sok helyen nem is ismernek, a vadság következménye, mert az ostornak folytonos használatra előkészítlenit, a csattantása pedig az embernek alkalmazatlanságot okoz a lovakra néve veszélyes és egyáltalán felesleges. Felesleges, mert a némely országban az állat serkenítése, vagy a szembefordító járművek figyelmeztetése végett alkalmaznunk vélt jeladás a neme egyszerűbb s mindenesreke észszerűbb és biztonságosabb módos, karbantatás és visszakarbantás által érhető el.

Az ostornak helytelen és ügyetlen alkalmazásától tehát minden tekintetben orakodnunk kell.

S hogy az ostor használaton kizűd eszhöz, melylyel orvatosan kell bánni, kiderül abból is, hogy annak rigyázatlan kezelése következtében a ló megrakulhat mert vajmi könnyen találja annak keuderből font finom végtől ropkódó szálceka véletlenül a ló szeméi, a hol oly bánthatmat idél ebb, melynek következtében a láterő elveszt: Ez perve ónkénytelenül történihatik, még oly kocaisoknál is, a kik lovakkal egyébként jól bántanak, asokat talajdonképen nem is vorik, s a kiknek csapás azon rossz szokásnak van, hogy folytonosan forgatják az ostort, ezzel s torat mintegy játékszorzorrel kellelténel többször serkentik; mennyivel gyakoribb esel oly durva legényeknél, a kik, hogy a zabot pótolják, kíméletlenül nemcsak amarra, hanem szűdökönan nyakra és főre csapkodnak, hogy a szegény békéba vert védtelen állatok léhetőleg nagy fájdalom okozzanak.

Ez oly tárgy, mely az állatvédő egyleteknek teljes figyelme a legnagyobb mértékben megérdemli, mert az ostor a nálunk szokásos módon alkalmazva nem ér semmit, legkevésbé a legutóbbi raktőttől csomókkal stb., s igen könnyen volna oly rövid bőrből való szijkorbaecsaal helyettesíthető, a melyet az orosz kocások használnak, mert segítségül ez is elég s ahhoz hogy biztosan, nem mindenki bír bivatással és belátással.

K.

bétnök keddi napján betérását alkalmával helypénz-mérségi jog, valamint a volt arborétek tagjai vadászati jog, a községi képviselő testület határozata folytán három egymást követő évre Kismereusi község használat 1879. évi április 22-én reggeli 9 órákor nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

Andráfalva község tulajdonához tartozó fel éves bormérségi jog szintén 3 egymást követő évre 1879. évi április 28-án reggeli 9 órákor a községi bíróság által nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

Pálfalva község egy negyed éves bormérségi joga az 1879. évi április 28-án délután 2 órákor Pálfalva község bíróságán használat 3 egymást követő évre szintén haszonbérbe fog adatni. A feltételek a kisereszei közigazgatásról bármikor megkövetelhetők.

KINEVEZÉS.

Főispán ur 6 méltosága Chikán Béla losonzei járás szolgabírói iratok tiszteletbeli szolgabíróvá kinevezési méltóságot, miről a községnek ezennel értesítetik.

KÖRÖZVENYEK.

Bálint János kismereusi lakos feljött évi február 6-án Kismereusi tartott országos vásár alkalmával egy pár órái volt, ezek február hó 20-án békától elcsaladtak, egyiket február 22-én sikerült Kismereusbanban felkutatni, azonban a másik hasznos (daru) mór, csak marv. hátulra jobbezombján 51. bélyeggel, mind ez ideig feltalálható nem volt, mi is ezennel köröztetik.

Tanenberger Bálint és Glük Lajos Szatmármegyéből Fehérgyarmatra előbb érkezett 8 ft 8 kr., utóbb novemberi pedig 4 ft 6 kr. adó hátrahagyásával ismeretlen helyre költözésben, azon megjegyzéssel köröztetik, hogy feltalálásuk esetén 100 k. követelésbe volt adótarozás behajtható.

PÁLYÁZAT.

A kassa cs. kir. hadparancsnokának 1879. évi február hó 23-án kelt 735. számú rendelete folytán a Ferencz József ezredés a katonai tiszti övezetek és árak segélyző egyesületi tagjai részéről közhírré tétetik, miszerint az általa kezelt "Gizella segélyző" formából az érdekeket feljebb manó leány részére bizonyos mértékű 100 ft. a. járulni fog, következő feltételek megtartása mellett:

1. A Felsője által jóváhagyott segélyző okmányok igényével bírnak.

2. Ezen sorban előnyvel bírnak azoknak leányai, azaz árvaik, kik a "Ferencz József ezredés" a katonai tiszti övezetek és árak részére megállapított segélyző egyesületnek" részese azaz valódi tagjai voltak az önképe az a. kir. hadseregben, tengerészetben és a két honvédelmi tiszteletben szolgálóakban vagy nyugalmazott állásukban lévő tisztoknak leányai és árvaik.

3. Az erre igényt tartandók bélyegtelen folyánodványokkal feljebb mentelt kimutatásai a mennyiségű keresetleiről vagy más annak bizonyítást kimutató okmányokkal 1. évi március 31-ig a "Ferencz József ezredés" katonai tiszti övezetek vagy árak segélyző egyesület" (Bécs, IX. Miksa tér 2. sz. földszint) cím alatt bemutatni el no mulaszták.

4. A később beérkezett folyánodványok tekintetbe nem vesendők.

5. A cs. kir. hadügyminiszter 1879. évi február 6-án 9. oszt. 538. szám alatti kibocsátott rendelkezésben a Triestben székelő "Hazaibeli segélyző egyesület" pályázati hirdetményét következőleg tette közzé:

A "Triesti hazabéli segélyző egyesület" az alapítványi alapján megajánlja a pályázatot az évre is oly a háborúban megsebesült katonák részére, kik Triest és ennek vidékére avagy Dalmáciai illetőségűek.

Felhívhatnak tehát mindazok, kik megajánlott segélyre kérték alkalmatlanságuk nélkül, kérvényükkel két folyó évi majus hó utoljára a triesti polgármesterhez, miután ezen segélyző egyesület elnökehez, be kellődni.

Ezen kérvényben kitüntetés legyen, azaz következő okmányokkal szerezhető fel:

1. Hogy a kérelmező a fenti tartományok valamelyik helységébe tartozó.
2. Hogy a kérelmező a cs. k. hadsereg avagy a cs. k. tengerészetbe tartozik, s mily ranggal?
3. Hogy 6 a mult évi boszniai háborúban avagy a régi háború 1866 és 1869 évi hadjárataiban tényleges részt vett s az ott kapott seb elhívelteképpen meggyógyultak.

4. Jelöltései állása és anyagi helyzete s család tagjainak száma, kiket neki eltarthatni kell, kitüntetés. Megjegyzetül végre, hogy ezen okmányokban foglalt valóság a politikai hatóság részéről hitelesítendő.

A bécsi orvosi egyesület alapítványának jövedelméből, emelkezésre az 6 orvosi és manósegélyző, s cs. k. hadsereg megsebesült körül oly két szűkséget szenvedő egyes, kik az 1866. évi hadjárataiban avagy más szerencsétlenség folytán a hadjárat alatt rokkant lakká lettek, egyenként 70 fittal részesítendők.

Az orvosi egyesület, kik a fentebbi feltételek elveit tesznek, előnyben részesínek, kiválólag, ha keresetképtelenné lettek.

Ez irányban kérelmezők bélyegtelen kérvényüket egy hitelesített szegénység bizonylattal és egy rokonságukról szóló kimutatással (katonai értesítő jegyzőkönyv, kivonatok stb.) ellátva az illető cs. kir. hadparancsnokhoz vagy az illető helyhatóság úján legkésőbb 1879. évi április 30-ig a bécsi orvosi egyesület irodájának (Bécs, város, Rothenthurm-utca Nr. 23.) bérmentve adják be.

Az 1879. évi április hó 30-án után érkezett kérvények több tekintetbe nem vesendők.

HIRDETMEYNEK.

Ő cs. és apostoli kir. Felsője Dr. Kuncz János budapesti apályi kir. ügyvédeknek kinevezési okmányát a legelőször megküldött (220 arany értékű) ellátva a nevzetlenek ezen hivatal elvállalását legkegyelmesebben megengedni méltosított.

Lokálitási, lóárverés Budapestben. 1879. május hó 5. ó. 7. 8-án a lóárverések alatt az omnibus-telepen, korcsovi ut végén.

Alapít. Társaság, a tenyész és voró kereskedő a lóárvételek közönség az általános olajának kíván eléget lenni, hogy Magyarország jobb tenyészése a vorók mint eladók közös érdekeiben egy helyre összpontosítások, egy találkozási helyet kézzelünk elő a voró és eladó között, mielőtt is legalább 200 lóval álló lóárverést magasabb díjazással összekötött eladó lovak kiállítását, legelő versenyre s a magyar kir. miniszterium által engedélyezett lovak a' ezekhez tartozó ipartestekből sorjajátékot rendeltek.

Vorók meggyerése végett ezen kiállítás Európa minden lóvó államában hirtapilag hirdettetni fog, előzeteski vorók megérkezését már most kiállításba jelyezük.

A lokálitási kezdődik május 5-én reggel és tart május 8-án déli 12 óráig. A lokálitásihoz csak eladó lovak hozhatók.

Május 5-én reggel fog a Jury a kiállítás felött itélni, a itélete folytán a következő díjak fogok kiosztatni:
A legelőbb egy pár koszlóra 1. díj: államdíj, egy 5 éves mázóhegyi kancza (220 arany érték, 10

frankos). 2. díj: 40 darab arany. 3. díj: 30 darab arany. 4. díj: 10 darab arany.

A legelőbb bái lóra 1. díj: tiszteletdíj. 2. díj: 30 darab arany. 3. díj: 20 darab arany. 4. díj: 10 darab arany.

Belpóti díj 20 kr.
Május 6-án déli 12 órákor a városigotben legelő versenyre fogattal négy kerékű négy lóval kocsival. 1. díj: Államdíj, egy 5 éves bábolgai kancza (100 arany érték). 2. díj: 50 darab arany. 3. díj: 20 darab arany. 4. díj: kettős tét.

Egyes fogat. 1. díj: 60 darab arany. 2. díj: 30 darab arany. 3. díj: 20 darab arany. 4. díj: kettős tét. Tét minden fogat után 10 ft. Ugyanezen ló mind a két versenyben nem indulhat.

Május 7-én reggeli 10 órákor kezdődik a nyilvános lóárverés.

Ezen kiállításra hozott lovakból fogok a sorjajáték nyeregménytagjai bevásároltatni és a kiállítás helységben bemutatlatni a 8 ó. d. e. 10 órákor a közönségnek bemutatlatni; s déli 12 órákor a kiállítás omnibus-helységben nyilvánosan a m. kir. földmívelési miniszterium, a hatóság kiküldöttje s a közjegyző jelenlétében kioscoltatni, mely soroláshoz minden sorjajegy-tulajdonos meghívatik. — Sónjogy 1 ft.
Nyeregménytagok. 1. nyeregmény egy szep négyes fogat. 2. nyeregmény egy szep kettős fogat. 3. nyeregmény egy lakkor fogat. 4. nyeregmény egy nebezesebb ígés fogat.

Ezen felül több fényergelt bái ló és különféle lóhoz tartozó iges szep iparszikk, összesen 30 nyeregmény.

A nyoró, ha a nyeregménytagokat meglatni nem kívánja, a társaság azok leltés magas áron leendő eladókát azonnal elküldölni fogja, s a nyoróknak az irt kifizeti.

Ezen lokálitási, verseny és sorjajáték a fővárosban első alkalommal lesz megtartva, sikkor országos lötenyészésnek fejlődésére, melynek emelésére törekedünk, jöteknnyau fog hatni, mielőtt is a vidéki tenyészés, egy a főváros tiszelt közönségnek támogatására szemlélünk.

Sorjagy kapható a fővárosban, Győrben: Jerffy Antal és tá nagykereskedőnél; Debreczenben az ipar és kereskedelmi banknál.

Mindenemű felvilágosítás, bejelentes és kérdések az igazgatósághoz intézendők: Nemzeti színház bérház, a hivatalhelységben.

A "Lótenyészés emelőre alakult részvény-társaság". Budapest, február 20-án 1879.

Az igazgatóság.

HIRDETMEYNY.

A varányi közbirtokosság tulajdonához tartozó regálé jog 1879-ik évi április 1-én nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni. A haszonbér kezdettől veszi 1879. évi április 24-én és tart hat évig, azaz 1885. ik évi április 24-ig. Az árverésen kívánók kötelesek 50 ft. bánatpénzt letenni. Zárt ajánlatok az árverés napjáiig szinte elfogadhatók 50 ft. bánatpénz melléklésével.

HIRDETÉSEK.

Dr. HANDLER MÓR,

orvos- és sebész tudor, szülész és szemész gyógyít gyökerezen, fonyes és tartós siker biztosítása mellett mindennemű

TITKOS BETEGSÉGEKET

- 1) az önfertőzésnek minden következményeit, ugymint: magömléseket, az ingerlékeny gyengeséget, az ondófolysást, különösen a **TEHETETLENSÉGET** (elgyengült férfit);
- 2) **húgyesőfolyásokat** (még oly idültettek is), a **neuzórszek** bujaktörös fokelyeit és **masodrendű bujaktörös** minden alakjaiban és elcsúszásaiban.
- 3) **húgyesőszűküléseket,**
- 4) **friss és idült nyákfolyásokat,** nőknél az úgynevezett **fehérfolyást** és az onnan eredő **magtalanságot,**
- 5) **BŐRKIÜTÉSEKET,**
- 6) a **húgyhólyag betegségeit és vizeleti nehézségeket.**

Rendelt naponkint: délelőtt 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig és este 7 órától 8-ig.

Lakik: BUDAPESTEN, Belváros, Kigyó-utca 1. sz. a. Kigyó- és Városház-utca sarkán (Rottenbillerféle ház) I. emelet, bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik és a gyógyszerek megküldetnek.

Galandféreg (Pántlika giliszta) 6 óra alatt kihajtatik.